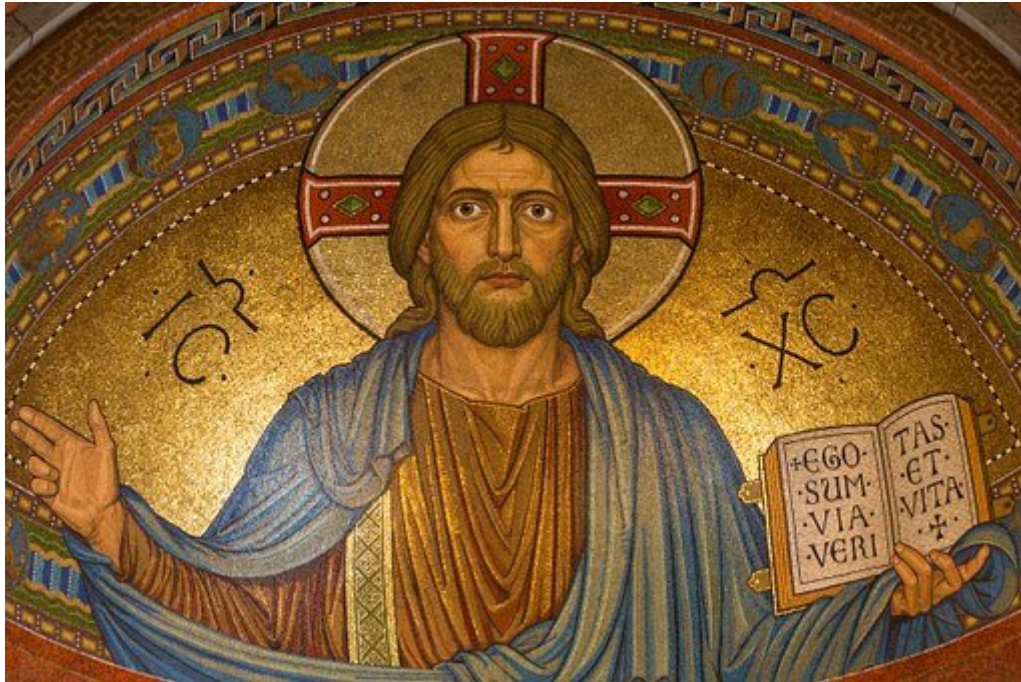

Η ευχαριστία στην καρδιά της Θείας Λειτουργίας

/ Γνώμες

Σε προηγούμενη Ομιλία είδαμε ότι ο πιστός, κατά το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, με τη Θεία Κοινωνία του Αγίου Σώματος και Αίματος Του Κυρίου, ενώνεται με το αναστημένο ένδοξο Σώμα του Χριστού και έτσι πραγματοποιούνται τα λόγια του Κυρίου: " Έκείνος που τρώει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου είναι ενωμένος μαζί μου κι εγώ μ' αυτόν" (Ιωάν.6: 56).

Για να καταλάβουμε καλύτερα και τις ευρύτερες ευεργετικές διαστάσεις του Μεγάλου Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, είναι ανάγκη να δούμε:

Γιατί ονομάζεται Μυστήριο Θείας Ευχαριστίας;

Όπως γράφουν οι ιεροί Ευαγγελιστές, κατά τον Μυστικό Δείπνο πήρε ο Ιησούς το ψωμί και αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή το έκοψε κομμάτια και το έδωσε στους Μαθητές Του λέγοντας: "Λάβετε και φάγετε· αυτό είναι το Σώμα μου".

Υστερα πήρε το ποτήρι και αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή τους το έδωσε λέγοντας:

“Πιείτε από αυτό όλοι, γιατί αυτό είναι το αίμα μου, που επισφραγίζει τη νέα διαθήκη, και χύνεται για χάρη όλων, για να τους συγχωρηθούν οι αμαρτίες” (Ματθ.26: 26-27).

Τα ίδια αυτά λόγια ακούμε να επαναλαμβάνει ο Λειτουργός σε κάθε θεία Λειτουργία. Επειδή λοιπόν, προηγήθηκε Ευχαριστήρια Ευχή από τον Ιησού, (το ίδιο κάνει και ο ιερέας όταν αρχίζει η μεγάλη ευχή της Αναφοράς) αποκαλείται το “Μυστήριον της θείας Ευχαριστίας”.

Δεν είναι όμως μόνον αυτός ο λόγος.

Το όλο Μυστήριον της θείας Ευχαριστίας είναι μία ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ, προσφορά Δώρων ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης των πιστών και ολόκληρης της Εκκλησίας προς τον Φιλάνθρωπον Θεόν, για τις αναρίθμητες ευεργεσίες -γνωστές και άγνωστες- που μας χάρισε και εξακολουθεί να μας χαρίζει.

Αυτό, εκτός άλλων, το συνειδητοποιούμε και με την Ευχή της Προσκομιδής, που αναπέμπει ο Λειτουργός, μετά την Μεγάλην Είσοδον των Τιμίων Δώρων και την εναπόθεση του Αγίου Δισκαρίου με τον Άρτον και του Αγίου Ποτηρίου με τον Οίνον επάνω στην Αγία Τράπεζα. Δέεται ο Ιερέας: “Κύριε ό Θεός ό Παντοκράτωρ... Ικάνωσον ήμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καί θυσίας πνευματικής...Καταξίωσον ήμᾶς...έπισκηνώσαι τό Πνεῦμα τῆς χάριτός σου έφ’ ήμᾶς, καί επί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα καί επί πάντα τόν Λαόν σου”.

Η μεγάλη στιγμή της προσφοράς των Τιμίων Δώρων πλησιάζει όταν ο Λειτουργός, υψώνοντας σταυροειδώς το Άγιον Δισκάριον με τον προσφερθέντα Άρτον, και το Άγιον Ποτήριο με τον Οίνον, εκφωνεί: “Τά σά έκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν κατά πάντα καί διά πάντα”.

Δηλαδή: Κύριε, θέλουμε να Σου προσφέρουμε τα δώρα της ευχαριστίας μας σε Σένα, για τις άπειρες ευεργεσίες, που μας χάρισες και εξακολουθείς να μας χαρίζεις. Όμως δέν έχουμε τίποτε δικό μας. Γι’ αυτό επιλέγουμε από τα δικά Σου δημιουργήματα τον Άρτον και τον Οίνον, και Σου τα προσφέρουμε ως Δώρα Ευχαριστίας, για όλα όσα έχεις κάνει προς χάριν μας, από την αρχή της Δημιουργίας μέχρι σήμερα και σε κάθε τόπο της επικρατείας Σου.

Εδώ πλέον το Μυστήριον της θείας Ευχαριστίας φθάνει στο αποκορύφωμά του!

Με την επίκληση του Λειτουργού πρός τον Θεόν Πατέρα, να καταπέμψει το Πανάγιον Πνεύμα επί τα Τίμια Δώρα, και να ποιήσει “τόν μέν Άρτον τοῦτον Τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τό δέ έν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ Τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ” το Μυστήριο συνετελέσθη.

Το ασύλληπτον από τον ανθρώπινον νουν Θαύμα έγινε. Με τη μεταβολή του άρτου σε σώμα του Κυρίου πραγματοποιείται η θυσία.

Επί της Αγίας Τραπέζης έχουμε πλέον τον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Χριστόν. Μαζί με τους Δώδεκα Μαθητές, στο υπερώο της Σιών, μετέχουμε στο Δείπνο.

Σε τίποτε δεν διαφέρει τούτο το ευχαριστιακό δείπνο από εκείνο της Μεγάλης Πέμπτης.

Η Αγία Τράπεζα έγινε Άγιον Θυσιαστήριον, έγινε Γολγοθάς. Διότι τούτο το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας είναι συγχρόνως και τύπος της θυσίας του Γολγοθά.

Στη θεία Ευχαριστία, όπως και στον Γολγοθά ο Χριστός θυσιάζεται.

Μετά τον Γολγοθά φθάνουμε στην Ανάσταση.

Η θεία Ευχαριστία είναι το αδιάκοπο Πάσχα της Εκκλησίας και μας εξασφαλίζει τη χαρά της μελλοντικής Βασιλείας Του.

Ας επιμένουμε λίγο περισσότερο στην έννοια της θείας Ευχαριστίας ως θυσίας. Πρωτίστως αυτό διαφαίνεται στους ιδρυτικούς λόγους του Κυρίου, όταν παρέδιδε το Μυστήριο στους Μαθητές Του: “Πιείτε από αυτό όλοι, γιατί αυτό είναι το αίμα μου, που επισφραγίζει τη νέα διαθήκη, και χύνεται για χάρη όλων, για να τους συγχωρηθούν οι αμαρτίες” (Ματθ.26: 27-28)).

Με σαφήνεια ο Κύριος ομιλεί εδώ για τη θυσία του Αίματός Του το οποίο “χύνεται για χάρη όλων, για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες”.

Εντύπωση μας προκαλεί το ότι ο Κύριος, όταν ομιλεί για τη θυσία του Αίματός του, (ενώ ακόμη δεν είχε σταυρωθεί), χρησιμοποιεί τη λέξη “έκχυνόμενον” σε χρόνο Ενεστώτα διαρκείας. Δεν χρησιμοποιεί μέλλοντα χρόνο και δεν λέγει: είναι το αίμα μου που “θά έκχυθῃ”, αλλά το αίμα μου το “έκχυνόμενον” συνεχώς.

Τι σημαίνει αυτό;

Οι θεοφώτιστοι Πατέρες της Εκκλησίας μας αποκαλύπτουν τα εξής:

Ο Κύριος έχυσε το Τίμιον Αίμα Του μία φορά στο Γολγοθά για την του κόσμου ζωήν και σωτηρίαν· για όλους όσοι έζησαν από τον Αδάμ και θα ζήσουν μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία.

Όμως η θυσία Του αυτή δεν έγινε ποτέ παρελθόν.

Στη θεία Λειτουργία ο γνωστός υπολογισμός του χρόνου σε ημέρες, έτη, αιώνες αδρανοποιείται.

Για τον Θεό, όπως γνωρίζουμε, δέν υπάρχει παρόν, παρελθόν και μέλλον.

Όλα ενώπιόν Του είναι ένα αιώνιο παρόν.

Κατά παρόμοιο τρόπο, την ώρα της τελέσεως του Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας ισχύει ο “λειτουργικός χρόνος” με τον οποίον τα πάντα μετατρέπονται σε παρόν, ώστε ο άνθρωπος κάθε εποχής να έχει την δυνατότητα να προσεγγίζει το Μυστήριον μαζί με τους Δώδεκα Μαθητές στο Υπερώο των Ιεροσολύμων και να ευεργετείται από αυτό.

Θα συνεχίσουμε -συν Θεώ- το θέμα μας την επόμενη Κυριακή.

**Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας Σωτηρίου*